

Sygn. akt: WK 11/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Marek Pietruszyński
SSN Jan Bogdan Rychlicki

Protokolant : Anna Krawiec

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płk. Anny Czapigo,
w sprawie A. N., skazanego z art. 270 § 1 k.k. z 1969 r., po rozpoznaniu w Izbie
Wojskowej na rozprawie w dniu 28 stycznia 2016 r., kasacji wniesionej przez
Naczelnego Prokuratora Wojskowego na korzyść od wyroku Sądu Marynarki
Wojennej w G. z dnia 21 stycznia 1982 r.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i uniewinnia A. N. od dokonania przypisanego mu czynu;**
- 2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

A. N. został skazany wyrokiem Sądu Marynarki Wojennej z dnia 21 stycznia 1982 r. za czyn zakwalifikowany z art. 270 § 1 k.k. z 1969 r., polegający na tym, że

„... w dniu 4 stycznia 1982 r. około godz. 17⁰⁰, znajdując się w rejonie ulic G. i P. w G., publicznie lżył Prezesa Rady Ministrów gen. armii Wojciecha Jaruzelskiego używając pod jego adresem słowa powszechnie uznanego za obelżywe, a ponadto poniżał ustrój PRL wołając <<precz z fałszywym komunizmem>>”.

Z uwagi na to, że sprawa rozpoznawana była w postępowaniu doraźnym, za tak opisanie i zakwalifikowane działanie wymierzono mu kary: trzech lat pozbawienia wolności oraz pozbawienie praw publicznych na okres roku, zaś wyrok uprawomocnił się w pierwszej instancji.

Ten prawomocny wyrok zaskarżył kasacją wywiedzioną na korzyść A. N. Naczelny Prokurator Wojskowy i zarzucając „...rażące naruszenie prawa materialnego, to jest art. 270 § 1 k.k. z 1969 r., które miało istotny wpływ na treść wyroku, a polegające na uznaniu, że A. N. dopuścił się popełnienia przestępstwa zakwalifikowanego jak wyżej, w sytuacji, gdy swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion przypisanego mu czynu”,

wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie A. N. od popełnienia przypisanego mu przestępstwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym. Z ustaleń poczynionych przez Sąd Marynarki Wojennej wynika, że A. N. użył pod adresem Wojciecha Jaruzelskiego słowa niecenzuralnego oraz wypowiedział sformułowanie „precz z fałszywym komunizmem”. Uznanie tych wypowiedzi jako lżące oraz poniżające ustrój PRL pozostaje – jak słusznie wywodzi Naczelny Prokurator Wojskowy – w sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, bowiem „w żadnej mierze nie udowodniono (...) aby zachowanie to miało znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k. z 1969 r.”. Na dowód tego przytacza wyjaśnienia A. N., który twierdził, że nie był przeciwnikiem ustroju PRL oraz zeznania interweniujących funkcjonariuszy MO, którzy jako jedyni słyszeli wypowiedziane przez niego słowa, które – jak zeznali – wypowiadał dopiero podczas interwencji. Okoliczności te umknęły uwadze Sądu Marynarki Wojennej, zaś – jak zasadnie zauważa skarżący – poddają one w wątpliwość zarówno ustalenia zamiaru lżenia gen. Jaruzelskiego i poniżenia ustroju PRL, jak i publiczności działania, co jest niezbędne do przypisania czynu z art. 270 § 1 k.k. z 1969 r.

W zaistniałej sytuacji uchybienie opisane w zarzucie kasacji uznać trzeba za trafnie dostrzeżone, doszło bowiem do obrazy prawa materialnego, a w jej wyniku do oczywiście niesłusznego skazania A. N. Aby to wadliwe orzeczenie wyrugować z obrotu prawnego, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i uniewinnił A. N. od dokonania przypisanego mu czynu.

eb